

Sygn. akt III Kp 1105/10

Postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania

4 listopada 2010 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Lidia Hojeńska

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Okręgowej nie stawił się zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia- Fabrycznej z dnia 27 października 2010 roku, sygn. akt 4 Ds. 1277/10 o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **M. S.**

na podstawie art. 249 § 1 k.p.k. i art. 258 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **3 grudnia 2010 roku** tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Fabrycznej z dnia 11 sierpnia 2010 roku, sygn. akt II Kp 724/10 wobec **M. S.**, s. K. i Z. z domu S., urodz. (...) we W., podejrzanego o to, że:

I. w okresie od października 2009 roku do 7 sierpnia 2010 roku we W., P., B. oraz K., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przemocą polegającą na szarpaniu i przytrzymywaniu wielokrotnie doprowadził małoletnią E. Ł. do obcowania płciowego w postaci stosunków dopochwowych

tj. o czyn z art. 197 § 1 i 3 pkt. 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

II. w okresie od stycznia 2010 roku do 7 sierpnia 2010 roku we W., P., B. oraz K., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie groził małoletniej E. Ł. pozbawieniem życia siostry w celu zmuszenia w/w do zaniechania poinformowania rodziny oraz organów ścigania o popełnionych przez niego na jej szkodę przestępstwach zgwałcenia

tj. o czyn z art. 191 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

III. w dniu 2 marca 2010 roku w C. Powiat T. usiłował zgwałcić J. N. w ten sposób, że przytrzymując za ręce, unieruchamiając jej ciało przez położenie się na nią, rozpinając odzież dotykał ręką po jej piersiach i kroczu i usiłował odbyć z nią stosunek seksualny, czego jednak nie dokonał z uwagi na oswobodzenie się pokrzywdzonej i ucieczkę z miejsca zdarzenia

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 197 § 1 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2010 roku Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Fabrycznej zastosował wobec M. S. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanych mu przestępstw zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

W toku dotychczasowych czynności procesowych w postępowaniu przygotowawczym m.in. dokonano oględzin miejsca zdarzenia, przeprowadzono dowody z zeznań świadków, w tym pokrzywdzonych, powołano biegłych.

W dalszym ciągu niezbędne jest jednak przeprowadzenie czynności procesowych, których nie można było dokonać we wcześniejszej fazie postępowania, w tym m.in. zachodzi konieczność przesłuchania pozostałych świadków, uzyskania opinii z leczenia psychologicznego pokrzywdzonej, uzyskania opinii z zakresu badań biologicznych.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy uzasadnia, w ocenie Sądu Okręgowego, przekonanie, iż w dalszym ciągu istnieją przesłanki określone w art. 249 § 1 k.p.k. i 258 § 1 i § 2 k.p.k. uzasadniające potrzebę stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci wyników oględzin, przeszukań, okazań, zeznań świadków, w tym pokrzywdzonych, opinii sądowo-lekarskiej, wskazuje, iż zachodzi duże prawdopodobieństwo popełnienia przez M. S. zarzucanych mu czynów.

Charakter stawianych podejrzanemu zarzutów, okoliczności popełnienia zarzucanych mu czynów oraz grożąca mu surowa kara pozbawienia wolności uzasadniają przekonanie, iż podejrzany na wolności może utrudniać prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne, w szczególności może ukrywać się przed wymiarem sprawiedliwości. Nie sposób również wykluczyć, iż przebywając na wolności będzie on dążył do umniejszenia swojej roli w popełnieniu zarzucanych mu czynów poprzez wywieranie wpływu na zeznania pokrzywdzonych, które są mu znane, dążąc do przedstawienia siebie w korzystniejszym świetle. Obawa ta jest tym bardziej realna jeżeli zważy się na postawę jaką podejrzany prezentuje w śledztwie, jak również i to, na co wskazują ustalenia poczynione w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, iż próby takie podejrzany już podejmował. Nadto w dalszym ciągu nie zachodzą przy tym okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k.

W ocenie Sądu jedynie przedłużenie wobec M. S. izolacyjnego środka zapobiegawczego, jakim jest tymczasowe aresztowanie pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego. Okoliczność, iż okres śledztwa przedłużono do dnia 3 grudnia 2010 roku powodowała, iż brak było podstaw do przedłużenia stosowania tymczasowego aresztowania do dnia 9 lutego 2011 roku.

Mając zatem na uwadze fakt, iż postępowania karnego nie można było ukończyć w terminie określonym w art. 263 § 1 k.p.k., a także powody wskazane powyżej, orzeczono jak w sentencji postanowienia.